

ת"פ 4719/02/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 4719-02-18 מדינת ישראל נ' פלון (עציר)

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד ע"י שלוחת התביעות עכו

פלון נאשם
ע"י ב"כ עוה"ד וסים פלאח, מטעם הסנגוריה הציבורית.

החלטה נימוקי גזה"ד מיום 6.3.18

1. הנשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד, עבירות על פי סעיפים 192 ו-452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, אזי ביום 29.1.18 בשעות הערב המאוחרות, הגיע לדירתה של פרודתו. משסירבה לתת לנאשם כסף, החל לצעוק ולבעוט בכיסאות פלסטיק עד ששבר רגלית אחת הכיסאות. המתלוננת, פרודתו, הזמינה מד"א, לאור עברו הפסיכיאטרי. משהגיעו אנשי מד"א למקום, שאל אותם בכעס מה הם עושים פה ומי הזמין אותם אומר למתלוננת "תגידו לה שתצא החוצה או שאני אהרוג אותה למה הזמינה אתכם" והעביר ידו על גרונו. כן אמר לאנשי מד"א, אני אהרוג אתכם או תצאו מפה. אחד מאנשי מד"א הזמין משטרה. בהמשך ניגש למטבח, נטל סכין והניפה לעבר אנשי מד"א באומרו "אני אראה לכם".

3. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

4. בעניינו של הנאשם נערכו שתי חוות דעת פסיכיאטריות אשר מצאו את הנאשם כשיר לעמוד לדין וכשיר מהותית בשעת ביצוע המעשים. מחוות הדעת עולה התרשמות בולטת למגמתיות של הנאשם בהצגת מצבו. יחד עם זאת מצוין כי בעברו אשפוז מתוקף הוראת אשפוז.

5. עבירת האיומים אותה ביצע הנאשם פוגעת בזכותו של אדם לחיות ולפעול בביטחון ללא מורא ופחד.

עבירת ההיזק לרכוש במזיד פוגעת בזכות הקניין של אדם וגן כן לזכותו לחיות ללא מורא ופחד.

נסיבות ביצוע העבירות

עמוד 1

6. ניכר מעובדות כתב האישום כי למעשים לא קדם כל תכנון והם בוצעו בלהט הרגשות. עבירת ההיזק לרכוש במזיד, אשר בוצעה טרם הגעתם של אנשי מד"א למקום הינה ברף נמוך של העבירה.

7. עבירות האיומים הינן העבירות החמורות יותר במעשיו של הנאשם. מדובר באמירות כי יהרוג את פרודתו ואת אנשי מד"א כאשר נלווית לכך תנוכה על גרונו וכן נטילת סכין. האמירות מקבלות משנה תוקף, מעלות את רמת החרדה כאשר נלוות להם התנהגות זו. יש בכך כדי להצביע מבחינת המאיום על כוונה כלשהיא למימוש האיום, בכך גוברת תחושת הפחד שהאיום זורע.

8. אין בנסיבות ביצוע העבירות כדי להצדיק את הנאשם, אך גם אין להתעלם מהן. המתלוננת בחרה שלא להזעיק את המשטרה, לאחר ביצוע עבירת ההיזק לרכוש, אלא להזעיק את אנשי מד"א. בכך למעשה יצרה איום על הנאשם כי יאושפז. לא הוא ביקש הזמנת אנשי הרפואה. לא היה זה על דעתו וברי מן הנסיבות כי הוא התנגדת למהלך זה, שיש בו כדי לפגוע באוטונומיה שלו. כפי שנלמד מחוות הדעת שהוגשו, לא נמצא כי היה בסיס לטענה בדבר צורך באשפוז.

9. אין בכך להצדיק מעשו. אין בכך כדי לקבוע כי המתלוננת לא חשה מצוקה ואולי טעתה בגורם ההצלה והעזרה אליו פנתה. יחד עם זאת, אין להתעלם מנסיבות אלו, אשר על אף חומרת מעשיו של הנאשם, יש לשקול אותן לקולא.

מתחם הענישה

10. המאשימה טוענת למתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות. הסנגור טוען למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לחודש מאסר בפועל.

11. המאשימה מפנה ל ת.פ. 20736-03-16, שם הורשע הנאשם בעבירת איומים. בעקבות סכסוך עסקי יצא מן המקום ושב כאשר סכין בחגורת מכנסיו, הוריד את חולצתו ואמר לנוכחים שיעזבו כי הוא רוצה להרוג את המתלונן. הוא לא אפשר לנוכחים לעזוב את המקום עד שיוחרזו לו אלפיים ₪. רק לאחר שניתן לו הכסף, אפשר לנוכחים לעזוב. שם הושתו על הנאשם, נעדר עבר פלילי 7 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

12. דומני כי נסיבותיו של התיק שבפני הינן בעלות מדרג חומרה נמוך יותר. הן השימוש לכאורה בסכין במסגרת האיום, הן האמירה של אותו נאשם כי לא ייתן לעזוב עד שיקבל את הכסף לו הוא טוען, וכך היה. כך גם נסיבות ביצוע האיום. שם לא איום הנאשם עצמו. כאן ריחפה מעל הנאשם תחושת האיום כי הוזעקו כוחות מד"א לצורך אשפוז, מבלי שביקש זאת או שנשאל להסכמתו.

13. בנסיבות אלו מוצאת אני לנכון לקבוע כי במקרה אשר בפני, שהרי מתחם הענישה עוסק בנסיבות אותו

מקרה, נע בין חודשיים מאסר בפועל ועד ל- 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

אין בכך כדי להקל ראש בעבירות בהן יש זיקה לסכין. יש בכך כדי להתחשב בנסיבות המיוחדות של תיק זה.

מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

14. הנאשם הודה מיד לאחר תיקונו של כתב האישום. הנאשם הביע חרטה. אמר שכל דבר שאשתו תגיד מקובל עליו. הנאשם נמצא עצור משלא נמצאה לו חלופת מעצר. תקופת מעצר קשה ממאסר.

15. לבית המשפט הוגש עברו הפלילי של הנאשם, ת/1. לנאשם עבר עשיר בעבירות תקיפה, איומים ועבירות נוספות. אולם, עבירות אלו הינן ישנות והתיישנו כמה שנים לפני ביצוע העבירות שבתיק זה. העבירה היחידה שלא התיישנה התרחשה בשנת 2011, שבע שנים לפני ביצוע העבירות בתיק זה ועניינה "התנהגות פרועה במקום ציבורי".

16. על כן יש לקבוע את מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם הענישה.

17. לפיכך נגזר עונשו ביום 6.3.18 כדלהלן-

א. מאסר לתקופה של חודשיים החל מיום מעצרו, 28/1/18.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודש למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת איומים, וירשע עליה בדין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת אלימות אחרת, וירשע עליה בדין.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"א, 23 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.